

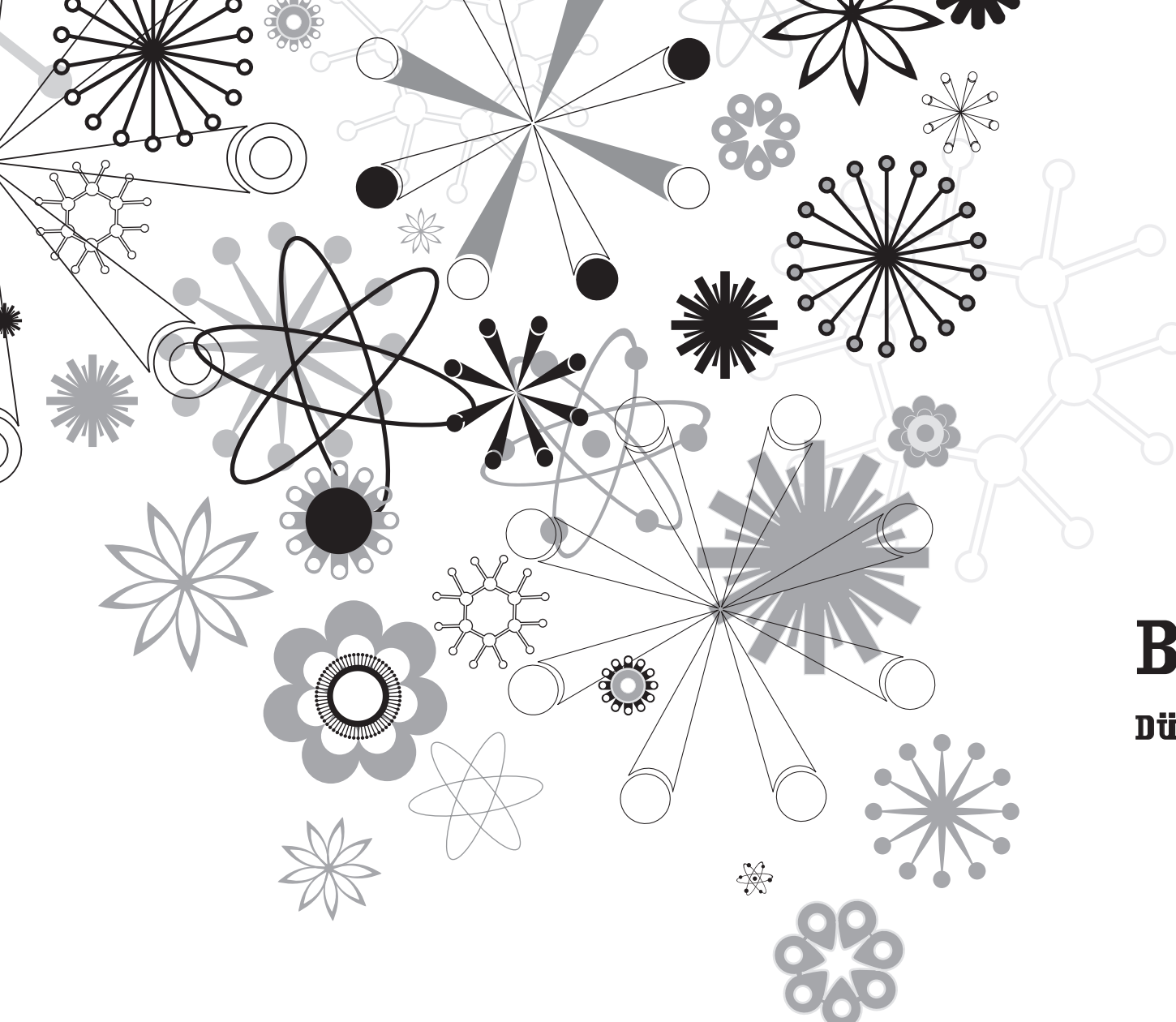

Clarice Bean, Çaktırma

Lauren Child

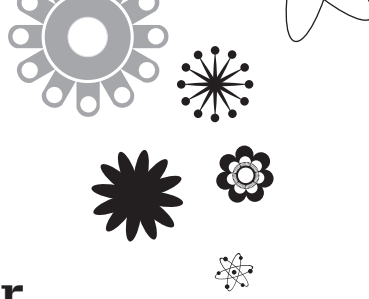
Çeviren: Ahmet Fethi

BÖLÜM BİR

Düşünmek ve Uydurmak

Sonsuzluk nerede biter

Eskiden erken yatardım,
şimdiyse geç yatıyorum.
Geceleri uyumuyorum,
karanlıkta oturuyorum.
Zihnim düşünüyor, uyduruyor ve telaşlanmaya
başlıyorum.
Ruby fenerimi yakmak zorunda kalıp yatağımın
yanına koyuyorum.
Fenerim bir tahta parçası şeklinde.
Çoğu Ruby eşyası gibi, fener olduğu anlaşılmıyor.
Şu anda **RUBY REDFORT HAYATTA
KALMA KILAVUZU**'nun **EN KÖTÜ KAYGIYLA
KARŞILAŞINCA NE YAPMALI** bölümünü
okuyorum.
Bu kitabı bana babaannem Amerika'dan gönderdi;
burada henüz satılmıyor.

Çok yararlı bir kılavuz; parlak fikirlerle dolu.
Bu fikirlerin çoğu, görünüşe göre, kımıldamadan
durmaya gerektiriyor.

Örneğin, bir kaplanla karşılaşınca ne yapmalı:
Kımıldama.

Bütün kitap zor durumlardan kaçmak, kurtulmak ve
onlarla başa çıkmakla ilgili.

Ruby'nin karşılaştığı zor durumlardan bazıları size
inandırıcı gelmeyebilir ama kendimi timsahlı bir
bataklıkta bulmam imkânsız gibi görünse de, başıma
böyle bir şeyin gelmeyeceğini kim söyleyebilir?
Hep şöyle düşünürüm, bir şeyi bilmemektense bilmek
çok daha iyidir.

Sizce de öyle değil mi?

Kaygılandığım pek çok şey var.

En Kötü Kaygılar Defteri'mde bir liste yaptım,
hani listelendiğinde durumun o kadar da kötü
olmadığının görüleceğini söylerler ya, o yüzden.

Kaygılarımız ortadan kalkarsa yanına bir tik işareti koyabiliyorsunuz.

Benim şimdiye kadar işaretlediğim olmadı.

*En Kötü Kaygılar Defteri'ne ilk başladığımda **KAYGI no. 1**, ben okuldayken çikolatalı bisküvilerin hepsini yiyip bitiren kardeşim Minal'ı durdurmak'tı. Fakat sonra annem dişlerimizin çürüyüp döküleceğini söyleyip çikolatalı bisküvi almayı bıraktı. Böylece kaygı, çözülmüş sayılmasa da, bir şekilde ortadan kalkmış oldu.*

*Son günlerde daha büyük kaygılarım var. Örneğin, **KAYGI no. 4: hayatın anlamı.***

Neden buradayız?

Sadece herkese kibar davranıp iyi vakit geçirmek için mi?

Hepimiz zekice şeyler yapmak zorunda mıyız – test çözmek gibi örneğin?

Bir programda duydum, uzay hiç durmadan sonsuza kadar genişliyormuş. Sınırları nasıl olmaz? Buna sonsuzluk diyorlar.

Ama bilmek istiyorum: Bir şey nasıl durmadan sonsuza kadar genişleyebilir?

Bir şeyin nasıl sınırları olmaz?

Ben bir süri başka noktayla, yani gezegenler ve yıldızlarla birlikte yüzen bir noktacak mıyım?

Sonsuzluk nerede biter?

KAYGI no. 1: sonsuzluk.

Annem, “Bu konu bizi aşıyor, fazla düşünmemek en iyisi; merakını gidermeye çok fazla zaman harcarsan bu sana kendini oldukça önemsiz, yani küçük ve yararsız hissettirebilir,” diyor.

Dürüst olmak gerekirse kendimi çoğu kez öyle hissediyorum.

Babaanneme telefon edip ona sonsuzluğu düşünürken kendini küçük ve yararsız hissedip hissetmediğini soruyorum.

“Hiç hissetmiyorum, sonsuzluğu seviyorum. Küçük bir noktadan ibaret olduğunu ve kırmızı bir kabanın altına mor ayakkabı mı yoksa sarı ayakkabı mı giydiğinin aslında hiç önemli olmadığını anımsatması insanı rahatlatıyor,” diyor.

Dedeme soruyorum, “Oraya son gittiğimde gözlüğüümü kaybetmiştim ama genel olarak severim,” diyor.